

§ 10. Właściciele komisowych i prywatnych hurtowni, miejsc detalicznej sprzedaży oraz prywatne osoby winny złożyć do dnia 10 maja 1930 r. włącznie właściwemu inspektorowi kontroli skarbowej zgłoszenia w dwóch egzemplarzach o zapasach spirytusu, przeznaczonych do celów domowych i leczniczych oraz wyrobów wódczanych, posiadanych w dniu 7 maja 1930 r.

Odbiorcy przesyłek, wysłanych przed dniem 7 maja 1930 r. a odebranych po tym terminie, są obowiązani zgłosić je właściwemu inspektorowi kontroli skarbowej w przeciągu dwóch dni po odbiorze.

Zgłoszenie zapasów ma zawierać dane co do ilości i mocy spirytusu i wyrobów wódczanych oddzielnie monopolowych i oddzielnie prywatnych fabryk tudzież imię, nazwisko i adres właściciela oraz miejsce przechowywania zapasów.

§ 11. Urzędnicy kontroli skarbowej obowiązani są w dniu 7 maja 1930 r. przystąpić do sprawdzenia zapasów spirytusu na cele domowe i lecznicze oraz wyrobów wódczanych w komisowych i prywatnych miejscach sprzedaży, nie oczekując nadesłania zgłoszenia.

O transportach spirytusu i wyrobów wódczanych, wysłanych przed dniem 7 maja 1930 r. miejscowa kontrola skarbową winna niezwłocznie zawiadomić kontrolę skarbową miejsca odbioru, szczególnie zaś o takich, które mogą być otrzymane po dniu 7 maja 1930 r.

Wszelkie czynności związane ze składaniem zgłoszeń i sprawdzeniem zapasów spirytusu oraz wyrobów wódczanych w przedsiębiorstwach handlowych, fabrykach wódek oraz u osób prywatnych, winny być zakończone najpóźniej do dnia 17 maja 1930 r.

§ 12. Na obydwóch egzemplarzach sprawdzonego zgłoszenia urzędnik kontroli skarbowej winien wpisać przypadającą kwotę dodatkowej opłaty.

Jeden egzemplarz zgłoszenia należy pozostawić przedsiębiorcy, który obowiązany będzie wpłacić dodatkową opłatę do P. K. O. na konto D. P. M. S. Nr. 30500 do dnia 31 maja 1930 r., pokwitowanie zaś okazać właściwemu urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów państwowych; urząd ten po sprawdzeniu danych otrzymanych od inspektorów kontroli skarbowej, poda je do wiadomości przy ogólnym zestawieniu właściwej izbie skarbowej.

Izba skarbową winna przedstawić Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego w terminie do dnia 1 lipca 1930 r. sumaryczne zestawienie obliczonej i ściągniętej oraz pokredytowanej opłaty.

§ 13. Urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych może na prośbę obowiązanych do uiszczenia dodatkowej opłaty zezwolić na spłacenie należnej kwoty w 6 ratach miesięcznych z zastrzeżeniem uiszczenia 6% w stosunku rocznym; wykaz takich odroczeń przedstawi urząd izbie skarbowej do dnia 31 maja 1930 r.

§ 14. Znajdujące się w prywatnych miejscach sprzedaży w dniu 7 maja 1930 r. zapasy rozlanego do butelek spirytusu skażonego winny być sprzedawane po cenach dotychczasowych aż do wyczerpania zapasów.

§ 15. Osoby winne ukrycia zapasów, które mają być zgłoszone w myśl §§ 9 i 10 niniejszego rozporządzenia, podlegają karze, przewidzianej w art. 86 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609).

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 7 maja 1930 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*
Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
E. Kwiatkowski

282.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 2 kwietnia 1930 r.

o częściowej zmianie taryfy telefonicznej.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584) o poczcie, telegrafii i telefonii oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczty i Telegrafów (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 26) zarządzam co następuje:

§ 1. W taryfie telefonicznej, ogłoszonej w załączniku do rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 11 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 181), wprowadza się następujące zmiany:

1) § 20 otrzymuje brzmienie następujące:

Za podanie w spisie abonentów bardziej szczegółowych danych o stacji abonentowej, niż to przewiduje § 73 taryfy, za każde dodatkowe 40 liter lub ich część — 5 zł.

Za kilkakrotne umieszczenie w spisie abonentów danych o jednej i tej samej stacji abonentowej pod różnymi literami (nie licząc jednego bezpłatnego) za każde 40 liter po — 5 zł.

2) W § 31 skreśla się ustępy 9 i 10 i na miejsce ich wstawia się ustępy w brzmieniu następującem:

Łączenie dwóch punktów w obrębie tej samej sieci miejscowej bez pośrednictwa centrali jest dozwolone pod warunkiem wyposażenia tych punktów na koszt własny przez osoby zainteresowane w aparaty miejscowej baterji z induktorami. Gdy w punktach, które mają być połączone bezpośrednio, zainstalowane są już stacje abonentowe, wyposażone w aparaty miejscowej baterji z induktorami, aparaty te mogą być wykorzystane i dla połączenia bezpośredniego po uzupełnieniu ich dzwonkiem z przełącznikiem na dwa kierunki. Jak w jednym tak i w drugim wypadku za oddanie do użytku linii telefonicznej bezpośredniej — pobiera się od każdej zainteresowanej strony: opłatę wstępną, obliczoną według § 1 punkt a) i b) w pełnym wymiarze oraz opłatę abonamentową według § 8 pozycja 8 punkt a).

3) W § 73 skreśla się ustępy 4 i 5 i zastępuje się je ustępami o brzmieniu następującem:

Tekst danych dotyczących abonenta, zamieszczanych bezpłatnie w spisie może zawierać tylko następujące określenie:

a) dla osoby prywatnej:

Nr. telefonu, nazwisko i jedno imię abonenta, jego tytuł naukowy lub zawodowy oraz

miejsce zamieszkania, t. j. nazwę ulicy i Nr. domu;

b) dla firmy:

Nr. telefonu, nazwę i adres firmy.

Określenia powyższe łącznie z numerem telefonu nie mogą przekraczać 40 liter.

Wszelkie inne bardziej szczegółowe określenia podlegają opłacie (patrz § 20).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

283.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 16 kwietnia 1930 r.

zmieniające rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 3 sierpnia 1927 r. do ustawy z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami (Dz. U. R. P. Nr. 121, poz. 868) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa z dnia 3 sierpnia 1927 r. do ustawy z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 668) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„Do wydawania opinii, przewidzianych w art. 1, 6, 10 i 11 ustawy z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami (Dz. U. R. P. Nr. 121, poz. 868), powołuje się dla obszarów nieobjętych działalnością izb rolniczych następujące społeczne organizacje rolnicze:

Nazwa organizacji	dla obszaru województw
Centralne Towarzystwo Organizacji i Kółek Rolniczych w Warszawie	białostockiego, kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego i warszawskiego
Wojewódzkie Towarzystwo Organizacji i Kółek Rolniczych w Nowogrodzku	nowogrodzkiego
Radę Wojewódzką Okręgowych Towarzystw Rolniczych Województwa Poleskiego w Brześciu n/B.	poleskiego
Poleski Wojewódzki Związek Kółek Rolniczych w Brześciu n/B.	
Wileńskie Towarzystwo Organizacji i Kółek Rolniczych w Wilnie	wileńskiego
Wojewódzkie Towarzystwo Organizacji i Kółek Rolniczych w Łucku	wołyńskiego
Małopolskie Towarzystwo Rolnicze	krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego.

2) Ustęp 3 § 7 otrzymuje brzmienie następujące:

„Aż do czasu wprowadzenia samorządu wojewódzkiego na zasadach ustalonych ustawą z dnia 26 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 829) przewodniczącemu wyznacza wojewoda z pośród osób obeznanych dokładnie z hodowlą bydła”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *Leon J. Połczyński*

284.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH

z dnia 12 kwietnia 1930 r.

o przenoszeniu oficerów rezerwowych z innych korpusów osobowych na oficerów zawodowych korpusu oficerów sądowych.

Na podstawie art. 123 ustawy o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów wojsk polskich z dnia 23 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 256) zarządzam co następuje:

§ 1. Warunkiem przejścia oficerów rezerwowych innych korpusów osobowych na oficerów zawodowych korpusu oficerów sądowych (art. 98) jest:

- posiadanie stopnia oficera rezerwy w jednym z rodzajów służby wojskowej, wyszczególnionych w punktach od 1 do 8 art. 5 ustawy o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów wojsk polskich z dnia 23 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 256), lub w marynarce wojennej,
- odbycie przez jeden rok służby oficerskiej w jednym z rodzajów służby wojskowej, wyszczególnionych w punktach od 1 do 8 art. 5 powyższej ustawy lub w marynarce wojennej,
- ukończenie uniwersyteckich studiów prawniczych z przepisaniem w Polsce egzaminami,
- odbycie z pomyślnym wynikiem wojskowej aplikacji sądowej,
- złożenie wojskowego egzaminu sędziowskiego,
- kwalifikacje moralne i służbowe bez zarzutu.

W wyjątkowych na uwzględnienie zasługujących wypadkach Minister Spraw Wojskowych może oficera rezerwy — kandydata na oficera zawodowego korpusu oficerów sądowych, zwolnić w całości lub części od odbycia jednorocznej służby oficerskiej wyżej pod b) wyszczególnionej.

§ 2. Celem odbycia jednorocznej służby oficerskiej, oraz wojskowej aplikacji sądowej w § 1 pkt. b) i d) niniejszego rozporządzenia wyszczególnionej, — zostaje oficer rezerwy — kandydat na oficera zawodowego korpusu oficerów sądowych, powołany na własną prośbę do służby czynnej, zachowując swój charakter oficera rezerwy aż do czasu przeniesienia go do korpusu oficerów sądowych i przemianowania na oficera zawodowego w tym korpusie.